

چهاردهمین نشست از مجموعه نشست‌های زیر چتر نقد، با موضوع «اشعار سهراب سپهری به زبان فرانسه» با قلم داریوش شایگان و با نگاهی به بنیان‌های ادراکی ترجمه: ابعاد پدیدارشناختی و سیالیت معنا، با سخنرانی حمیدرضا شعیری عصر روزشنبه ۲۸ دی در سرای اهل قلم برگزار شد. محمدرضا اربابی - رئیس انجمن صنفی مترجمان استان تهران - در ابتدای این نشست با اشاره به سیزده جلسه پیشین که طی آن‌ها زبان مقصد، فارسی بوده این نکته را خاطر نشان کرد که بحث امروز به بررسی اثری اختصاص دارد که از فارسی به فرانسه ترجمه شده است. وی همچنین در ادامه به شخصیت والای داریوش شایگان در زمینه فلسفه معاصر، تسلط او روی زبان فرانسه و افتخاراتی که به دنبال نگارش آثار به زبان فرانسوی کسب کرده اشاره کرد. شعیری در این نشست ضمن تجلیل از یک عمر تلاش شایگان در زمینه‌های زبان، ادبیات، ترجمه و فلسفه، به کتاب دوزبانه «واحه زمردین» که ترجمه اشعار سهراب سپهری به فرانسه را شامل می‌شود اشاره کرد. او با تقدیر از زحماتی که شایگان در ترجمه این اثر کشیده، به سختی‌های کار در زمینه ترجمه پرداخت. به‌خصوص در مورد اشعار سپهری که با توجه به ویژگی‌های عرفانی، محتوایی، و هستی‌شناختی، بر دشواری کار می‌افزاید. شعیری ادامه داد: شعر سپهری، اثری گفتمان‌محور است و نه زبانی؛ مفهوم اصیل گفتمان با ابعاد مختلف آن از جمله چشم‌انداز، جهت، رویکرد، زاویه دید و حساسیت. به همین خاطر به جای انتقال واژگان، باید از انتقال فضا و «مذاکره» گفتمانی بهره برد و به رابطه حسی-ادراکی توسل کرد. این رابطه ما را به فرهنگ، تاریخ و حتی فضای جغرافیایی ارجاع می‌دهد. در بسیاری از موارد طی فرآیند ترجمه این روان ماست که درگیر مساله می‌شود و نه صرفاً دانش واژگان و زبانی ما. شعیری افزود: بر مبنای پدیدارشناسی مرلوبونتی تنانه است و در تقابل با پدیدارشناسی انتزاعی و استعلایی هوسرل قرار می‌گیرد: تن من چگونه با هستی و زبان، ارتباط برقرار می‌کند؟ برای این که زبان معنا بیابد، ابتدا باید تن من معنا داشته باشد. من پیش از این که یک سخنور باشم، موجودی دارای تن هستم و قبل از این که به بیان بپردازم، تن من باید در جایی با چیزی مرتبط شود و در این ارتباط، واژه تولید کند. بنابراین جدا کردن واژه از تن یا از حضور در هستی، موجب می‌شود روان و تن واژگان از دست برود و اینجاست که واژه و زبان، مکانیکی می‌شود. بنابراین مرلوبونتی اعتقاد دارد که قبل از هر شکل‌گیری واژه، ابتدا تن است که واژه را درک می‌کند. او فضای ماقبل زمانی را مطرح می‌کند چرا که می‌گوید پیش از رسیدن به زبان، جهان هست و تن من در جهان. واژه حرارت را نخواهیم فهمید، تا آن که در دل هستی، آن را حس کرده باشیم. او جهان را خاستگاه واژگان می‌داند و می‌گوید تن من در امتداد تن جهان است و همواره بر جهان، گشوده‌ام و به همین خاطر، جریان زبان، یک جریان خود کفا نیست. او به تن مستقل از جهان، باور ندارد. پس در نهایت، هر استفاده از زبان، یک تجربه ادراکی را به صحنه می‌آورد که تعیین کننده رابطه من با جهان است.

موضوع	هزینه‌ها	مبلغ
زیرچتر نقد؛ نقد ترجمه اشعار سهراب سپهری به زبان فرانسه	اهدای ۱ کارت هدیه	۲۰۰ هزار تومان
امور هنری و اجرایی و پشتیبانی	تهیه پوستر، پلات، روابط عمومی	۱ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان
جمع کل		۱ میلیون و ۷۰۰ هزار تومان